

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 23 Ročník XVII 22. listopadu 2020

„Až přijde Syn člověka ve své slávě a s ním všichni andělé,
posadí se na svůj slavný trůn
a budou před něj shromážděny všechny národy.
A oddělí jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů.
Ovce postaví po své pravici, kozly po levici.“
(Mt 25,31 – 46)

Draží bratři a sestry, milí farníci!

Oslavili jsme všechny svaté, prosili za duše zemřelých, a jako každý rok se náhle, jakoby zničehož nic, objeví – advent! A zase bude další rok za námi... No, léta běží, vážení... Budeme opět s nadějí hledět do nového roku s nápisem 2021 a ptát se: co přinese? Na začátku každého roku – i toho církevního, který adventem začíná – vkládáme čas do rukou nebeského Otce. A chceme brát vše, co dají. Ale přece jen někdy brbláme, jako dítě, které dostane pod stromeček nechtěný dárek. Ponožky?? ...už mám! Ale tatínek ví, co jeho dítě opravdu potřebuje, že v ponožkách se často udělá díra, že pak se budou hodit ponožky nové a bude teplo na nohy, nebude rýma... Ano, On ví. Tato doba nám přináší mnoho prostoru k zamyšlení, k přehodnocení, ke ztišení a ke zrání. Co Bůh zamýšlí? Pán Ježíš je náš Učitel a učí, že máme hledat nejprve Boží království a vše ostatní – pak – dostaneme. Myslím, že v tom je celý zádrhel. K tomu PAK se dostane jen málokdo, je to totiž umění života, otevřenosti tajemství, jež Duch svatý zjevuje tiše a pozvolna. Dle apoštola Pavla máme dorůst do plnosti Kristovy. Já věřím, že i tato doba nám v tom může a má pomoci... Modlím se za vás, i vy se modlete. Přeji vám pokoj a pevnou víru, že Kristus Král je i v utrpení s námi, ať vám žehná, †!

Pater Petr

Slovo generálního vikáře Mons. Davida Henzla k této době

Milí čtenáři..., v souvislosti s okolnostmi, které poslední dobou prožíváme, bych se rád zmínil o významu a důležitosti ticha. Známostou nemocí současné společnosti je přetíženost smyslu. Stačí se zamyslet nad tím, kolik smyslových vzruchů je přítomno v našem životě. Jedním z marketingových úkolů je zaujmout člověka na první pohled, poslech, dotyk, ochutnávku či závan vůně. Jelikož s každým takovým prožitkem se musíme vyrovnávat a zpracovat ho, tak čím více těchto prožitků máme, tím více jsme jimi zatíženi. Je-li jejich intenzita příliš veliká, ať co do kvantity nebo „kvality“, pak se podobáme smetišti, ve kterém ztrácíme sami sebe, a kde není místo pro trvalý a hluboký vztah k Bohu a bližnímu. Jsme jako na tržišti, kde se necháváme unášet tím, co nás zaujme, a přecházíme od jednoho nadšení ke druhému, ale nikdy nespočineme a nedopřejeme si čas k zamyšlení a utřídění poznaného. A když přeci jen, pak se neustále točíme okolo podnětů, které v nás zůstávají a naléhají na naši duši, asi jako dotíravý hmyz za letního horka. Ne nadarmo se v Církvi objevovaly tendence oprostít se od všeho, co odvádí naši pozornost od podstatného. Bůh je absolutně jednoduchý a snad proto je člověku nesnadné ho pochopit. Přiblížit se Bohu znamená ztichnout, a proto vrcholem modlitby je kontemplace (duchovně vidět), kdy ustávají smyslové představy i myšlenky samotné a prožíváme jen prostou přítomnost Boží. Tolik nedostatkové ticho, které nám schází k tomu, abychom mohli přijmout Boha a žít z Boha. Hledáme lék k uzdravení, ale zapomínáme, že je nám blízko, jen překonat prvotní pachů nesnesitelnosti ticha. Život ve spěchu se podobá Izraelitům prchajícím z otroctví do Zaslíbené země (beránka jezte ve spěchu). My prcháme, před čím? Tato uspěchanost se často přenáší do liturgického dění, kdy neopouštíme prostor tichu a připravujeme tak sebe i druhé o možnost ponořit se do hlubiny Boží. Přicházíme o lék tolik potřebný pro zdraví naší duše a těla. Zůstáváme rozervaní a rozpolcení touhami od jednoho částečného cíle ke druhému místo abychom prožívali přítomnost Jediného.

Zakončil bych **modlitbou svatého Augustina:**

„Ó Nejvyšší, Nejlepší, Nejmocnější, nejvyšš Všemohoucí, Nejmilosrdnější a Nejspravedlivější, Nejskrytější a zároveň Nejpřítomnější, Nejkrásnější, a Nejsilnější, Stálý a Nepochopitelný! Ty nezměnitelný, a přece vše obnovuješ; nikdy nový, nikdy starý, vše obnovuješ. Pyšné vydáváš upadlosti napospas, ač oni to nevědí. Vždy činný, vždy pokojný; shromažďuješ, a přece nic nepotřebuješ; nosíš, naplňuješ, chráníš, tvoříš, živíš, hledáš, a přece Ti nic neschází! Miluješ, avšak bez vášně. Žálíš, a jsi pokojný. Lituješ, a netrápíš se. Hněváš se, a jsi pokojný. Měníš dílo, ale nikoli rozhodnutí. Znovu nabýváš to, co nalézáš, a přece jsi to nikdy neztratil. Nic Ti neschází, a přece se těšíš ze zisku. Nejsi lakomý, a přece vymáháš úroky. Dává se ti, aby si z Tebe člověk udělal dlužníka, nicméně kdo má něco, co by nebylo tvoje? Splácíš dluhy, ačkoli nikomu nic nedlužíš. Odpouštíš viny, a nic tím neztrácíš. A co jsem vlastně o Tobě řekl, můj Bože, můj Živote, má svatá Sladkosti? Co vůbec může o Tobě říci ten, kdo o Tobě hovoří? A přece, běda těm, kdo o Tobě mlčí, protože jsou to němí mluvkové.“

RYBOVSKÝ TROJLÍSTEK

NADČASOVÝ VÁNOČNÍ DÁREK PRO POTĚCHU A POSILU DUŠE

Rok 255. výročí narození a 205. výročí úmrtí Jakuba Jana Ryby pomalu ale jistě spěje k svému konci, ale už nyní můžeme s jistotou říci, že na něj nikdy nezapomeneme. Naše životy a s nimi i dosud jako samozřejmost přijímané jistoty se doslova otráslý ve svých základech. Někteří nás opustili, mnozí závažně onemocněli, jiní ztratili zaměstnání, všichni jsme museli omezit mnoho aktivit, na které jsme byli zvyklí. Přísná epidemiologická opatření utlumila společenský život a tolik prospěšné a lidskému srdci potřebné duchovní a kulturní aktivity, bez nichž lidské duše nutně strádají. Díky Bohu, nasazení zdravotníků a dalších obětavých dobrovolníků je snad to nejhorší už za námi.

Třetí ročník Festivalu Jakuba Jana Ryby (FJJR) byl z jara přeložen do podzimních měsíců s nadějí, že jeho koncerty budou moci proběhnout alespoň v omezené míře. To se nakonec částečně podařilo. Díky obdivuhodnému nasazení ředitele festivalu Šimona Kaňky byl uskutečněn zahajovací koncert v Rožmitále, při němž mj. zazněl Rybův koncert pro lesní roh, a komorní koncerty na Skalce u Mníšku pod Brdy a na březnickém zámku. Posluchači se tak ve dnech, kdy se začínala uplatňovat různá vládní opatření a omezení, mohli osvěžit nádhernou, nejen Rybovou hudbou, v neméně krásných prostorách a vřelé atmosféře, která tento festival provází již od jeho počátku. Potkávají se tu lidé s otevřeným srdcem, kteří chtějí napomoci oživení Rybova hudebního odkazu, ale i jeho myšlenek a vizí. A díky nim jsme se mohli i v době, kdy kultura v naší vlasti doslova živořila, radovat z projektů, které přesahují tento čas nepřízně a jejichž plody mohou občerstvit duši každého z nás, ať jsme od festivalového dění jakkoliv vzdáleni.

Hudba, dnes nazývaná „živá“, tedy v Rybově době jediná možná, při níž navíc zaznívá zpěv, se stala „zdrojem nebezpečí nákazy“, a zpěv, který Ryba považoval za „nejúčinnější výchovný prostředek“, byl zakázán nejen ve školách, ale i v kostelích. Máme tedy veliké štěstí, že s námi díky moderním technologiím hudba může být i v této době, prostřednictvím nahrávek na hudebních nosičích. Když ji nelze živě tvořit a poslouchat, lze ji alespoň pasivně vnímat a ona díky své jedinečné schopnosti dotýkat se lidského srdce, může v našich domovech znít a přinášet nám tolik potřebnou radost a povzbuzení.

Od jubilejního roku 2015 uběhlo pouze 5 let, ale v oblasti péče o Rybův odkaz to byly roky zcela zásadní. Nejen vyklíčilo, ale také dozrálo v nich mnoho dobrého z toho, oč bylo dlouhá desetiletí usilováno. To, co bylo považováno za pouhý sen či tajné přání, se v těchto letech stalo skutečností. Jeden z těchto velkých snů představuje realizace nahrávky Rybova Koncertu pro violoncello a orchestr z r. 1800. Po všech peripetiích, které toto dílo provázely a poškozovaly ho, se z něj nyní můžeme radovat při poslechu nejnovějšího CD vydavatelství Nibiru Publishers. V podání nesmírně talentovaného violoncellisty Eduarda Šístka a orchestru L'armonia Terrena pod taktovkou dramaturga FJJR Zdeňka Klauďy zaznívá monumentální Rybova kompozice v brilantním a do posledního tónu vycizelovaném podání tak, jak ještě nikdy nezazněla. Díky moderním technologiím je natrvalo uchována a může nás těšit, kdykoliv budeme chtít, bez ohledu na momentální situaci.

Trojlístek CD tohoto vydavatelství tvoří v zahraničí oceněná nahrávka **Stabat mater (2016)**, následovaná CD s Rybovou **Missou solemnis in C pro Festo Resurrectionis (2019)**, áriemi ze souboru **Octo ariae et duetto** a sborovým **Salve Regina** a vrcholí CD

s názvem **Concertos (2020)**, na kterém je spolu s pozoruhodným violoncellovým koncertem zachycen také Rybův koncert pro lesní roh v bravurním podání Radka Baboráka a Kasace C dur, neméně svěží dílo plné melodií, jež doslova chytanou za srdce.

Za necelé čtyři týdny oslavíme svátky narození Božího Syna, s nimiž je bytostně spjata Rybovo nejslavnější dílo. Nevíme, jakou formou je budeme moci oslavit, zda společně či v soukromí domovů, ale pevně doufáme v to první. Epidemie si vyžádala a ještě vyžádá velké ekonomické ztráty, které patrně postihnou každého z nás. Naše nejbližší asi nebudeme moci zahrnout bohatými dary tak typickými pro současnou konzumní společnost, a tak si možná více uvědomíme, že nejdůležitější jsou ty, které jsou oku skryté, a nosíme je ve svých srdcích. Hudba, kterou Rybovi pastýři uctili narozeného Spasitele, patří mezi nimi k těm nejhodnotnějším.

Ivana Hoyerová, Společnost Jakuba Jana Ryby

Zprávy a oznámení

Zmírnění epidemiologických opatření

V době uzávěrky tohoto čísla FZ bylo povoleno sloužit bohoslužby s účastí max. 20 osob. Vracíme se tedy k jejich veřejnému slavení v obvyklých dnech a časech.

Sbírky

Drazí farníci, kvůli přísným omezením přinesly sbírky v tomto roce mnohem menší finanční prostředky než při normálním „farním provozu“. Na nedělních sbírkách se však máme my farníci podílet a přispět tak na režim farnosti i v této pro všechny náročné době. Ti kovanější v digitální technice tak mohou činit i bezhotovostně na účet farnosti, ostatní (zvl. starší, kteří se do kostela pravidelně nedostanou) můžou předat svůj dar i jinak, než v neděli do košíčku, třeba jej občas poslat po příbuzném, který v neděli do kostela půjde, nebo příležitostně osobně panu faráři. Děkujeme za pochopení a za vaši velkorysost, bez níž bychom naše kostely neudrželi v kondici. Bůh vám žehnej!

Dary pro farnost:	Starý Rožmitál	4749150359/0800
	Hvožd'any	4749124329/0800
	Bělčice	682167309/0800

Sbírka na misie se zatím nekonala. Vzhledem k vývoji pandemické situace se ČBK rozhodla nestanovit žádný termín, ale poprosit duchovní správce, aby našli cestu, jak lidem umožnit přispět na misie, protože tato sbírka bývá největší a ukazuje, že věřící přispívají na misie rádi. Uskutečníme ji tedy při mši sv. o první adventní neděli 29. 11. **Sbírka na bohoslovce** se uskuteční o druhé adventní neděli 6. 12. Za vaše dary farnostem i za tyto sbírky předem děkujeme!

Intence osobně dohodnuté s p. farářem zůstávají v platnosti. Nové intence lze dohodnout telefonicky, nebo emailem.